

Eeuwig Schaak onderuit tegen Staunton

Er zijn van die seizoenen dat alles meezit, dat het kwartje steeds net de goede kant op valt en er zijn ook seizoenen... Enfin, zoals dit seizoen. Na 2 zeer nipte nederlagen verloor Eeuwig Schaak vorige week in de Avondcompetitie met 3½-½ van Staunton. Die cijfers impliceren een kansloze nederlaag voor Eeuwig Schaak, maar dat was het zeker niet. Op 3 van de 4 bordes kwamen uitermate boeiende, soms zelfs bizarre partijen op het bord, met kansen voor beide kanten. Alleen Kees van Hogeloo op bord 1 leek na 10 zetten rijp voor de slachtbank. En dat was uiteindelijk juist de enige die niet verloor.

John van Helden stond tegen Maikel Merkies lang gelijkwaardig, maar langzamerhand voerde Maikel Merkies de druk op en kwam John in de problemen. Een gedekte toren op de onderste rij die koning en dame tegelijkertijd aanviel velde het definitieve vonnis.

John van Helden

Gerard Snoeijns won een loper, maar zijn koning stond wel erg ongelukkig, midden op het bord en blootgesteld aan allerlei aanvallen. Zijn tegenstander, Martin Struijs won in één klap twee lopers terug, waarna er geen eer meer te behalen viel voor Gerard. Patrick Heijnen leek lang op remise af te koersen. Probleem was wel dat Eeuwig Schaak inmiddels met 2-0 achter stond en een remise de wedstrijd nederlaag zou betekenen. Nadat zijn tegenstander, Ad Spekenbrink, Patricks stelling binnendrong en een cruciale pion meesnoepte ging het heel snel bergafwaarts voor Patrick en verloor hij alsnog. Kees van Hogeloo liet zich totaal verrassen door de ongebruikelijk opening die Wiek van Leeuwen hem voorschotelde (Tsjigorin-variant van het Damegambiet) en stond binnen 10 zetten bar slecht. Hij slaagde er echter in de opening te overleven en zich aan een wurggreep te ontworstelen en scoorde zo toch nog een half puntje. De winst van Staunton was zonder meer verdiend, maar het krachtsverschil was een stuk minder groot dan de 3½-½ eindstand deed vermoeden.

De Tsjigorin-variant van het Damegambiet (1.d4,d5 2.c4,Pc6) wordt nogal eens gespeeld door onervaren spelers, die dan al snel tot de ontdekking komen dat het paard op c6 nogal ongelukkig staat. Toch kan de opening ook heel venijnig zijn in handen van spelers die de finesses van die opening goed kennen. De bedoeling is om met zwart zo snel mogelijk met e7-e5 tot tegenactie over te gaan, waarna allerlei tactische verwickelingen op het bord komen. Een mooi voorbeeld hoe zwart succesvol kan zijn met de Tsjigorin is de correspondentiepartij tussen de Tsjechen Blazej en Mikulka uit 1930.

1.d2-d4,d7-d5 2.Pg1-f3,Pb8-c6 3.c2-c4,Lc8-g4 (Met een kleine zetverwisseling komt alsnog de Tsjigorin op het bord.) 4.e2-e3,e7-e5 5.d4xe5,d5-d4 6.Dd1-a4,Lg4xf3 7.g2xf3,Lf8-b4+ 8.Pb1-

d2,d4xe3 9.f2xe3,Dd8-h4+ 10.Ke1-e2,O-O-O 11.f3-f4,Dh4-g4+ 12.Pd2-f3

12...,Pc6xe5! 13.f4xe5,Dg4xc4+ 14.Ke2-f2,Lb4-e1+ met damewinst en wit gaf dan ook meteen op.

Michail Tsjigorin, geestelijk vader van de Tsjigorin-variant